

Ettersendes ikke ved varig adresse-
ending, men sendes tilbake til senderen
med opplysning om den nye adressen.

C Returadresse:
Statens vegvesen Troms
9291 TROMSØ

SIST - men ikke minst:

Skilting...



...kan være...



...så mangt!

Vegstikka

BEDRIFTSBLAD FOR STATENS VEGVESEN TROMS NR 3 - 2001 - 32. ÅGANG

Ny E-8



Side 4

6-ÅRINGER I FOKUS



Side 8

SPORT



Side 20

**Åpning av ny E8
Nordkjosbotn - Seljelvnes...**



...et samlingspunkt for Nordkalotten

Side 4



Statens vegvesen
Troms

La vegen gå hvor hen...

...den vil – tenkte jeg en kald høstmorgen. Det var etter terrorangrepet mot USA, bombinga av Afghanistan og flyulykka i Milano. Vegens retning blir rimelig underordnet når terror og død står på dagsorden. Like etter ble statsbudsjettet lagt fram – og vegen som tema ble atter dagsaktuelt. Derfor er kanskje ikke vegens retning underordnet – i allefall ikke for en vegvesenansatt. Det handler nemlig også – på en måte – om død og fortvilelse. Hver dag "styrter" en hel Jumbojet med folk på vegene i hele verden. Det sier en del om dimensjoner og alvor i de oppgavene vi har påtatt oss. Vi skal sørge for trygge, gode og framkommelige vegger.



Alvorlige oppgaver krever dyktige folk. Vegvesenet har mange av dem. Statsbudsjettets framleggelse sa noe om regioninndeling og om en produksjonsdivisjon. Det er måten vi ønsker å organisere oss på. Og dette har stressa oss de siste årene. Et av spørsmålene har vært; hvordan skal det gå med oss, med

framtida, med arbeidsoppgavene og de ansatte?

Jeg tror det går utrolig bra – ikke minst fordi vi har mange utfordringer foran oss og vi har mange dyktige folk. Hvem andre kan så mye om veg og trafikk som vi? Uansett organisasjonsform tror jeg det er en plass for de fleste av oss i "systemet". Det finnes med andre ord en løsning på vegvesenets framtid – en løsning det kan komme mye godt ut av. Men når det gjelder verdenssituasjonen er jeg ikke så sikker.....der ser det ut til at vegen går hvor hen den vil!??

Lisa – redaktør

Heldig er den...

HELDIG ER DEN som får lede medarbeidere som dere som arbeider i Statens vegvesen Troms. Med dere mener jeg alle, enten arbeidsplassen er i utedrifta, på veg- eller trafikkstasjon eller på vegkontoret.

I og med at arbeidsoppgavene i en stor etat som Statens vegvesen kan være ganske forskjellig, kan det være vanskelig å trekke fram fellestrekk for vegvesenansatte i Troms. Jeg våger meg likevel på å trekke fram noen spesielle kvalitetstrekk som jeg har satt pris på:

- Evne til å stå på når det trengs
- Vilje til nytenking og det å ta i bruk nye og bedre arbeidsmetoder og utstyr
- Det å kunne si i fra på en klar og grei måte
- Yrkestilthet og kvalitetsbevissthet
- Godt humør

Selv om jeg sitter med en følelse av at jeg skulle hatt mer tid til å besøke dere på den enkelte arbeidsplass, så føler jeg likevel at det har vært god kontakt mellom oss. Jeg ønsker å takke dere for innsatsen og ønske lykke til videre. En spesiell takk rettes til tillitsmannsapparatet som har representert de ansatte på en meget god måte.

HELDIG ER DEN som får lede Statens vegvesen i et fylke som Troms, hvor en nærmest daglig får reaksjoner og tilbakemeldinger på hva veg og samferdsel betyr for folk og næringsliv i fylket. Dette kommer til uttrykk på festdager når vi foretar vegåpninger, men også når teleløsningen gjør dårlige grusveger nærmest uframkommelige – eller når snøstorm og ras stenger vegger eller gjør disse uttrygge. For meg har det vært like viktig å ta med



meg både "godordene" på en vegåpning som den ektefølte fortvilelsen eller forbannelsen over dårlige vegger. Det jeg synes har vært leit de siste årene har vært mangel på penger for å kunne gjøre noe med de dårlige fylkesvegene.

Når jeg har reist rundt i fylket sammen med politikere har alltid veg- og samferdselsspørsmål stått høyt på dagsordenen. Det var derfor med undring jeg fulgte høstens valgkamp hvor slike spørsmål og diskusjoner var nærmest fraværende.

HELDIG ER DEN som får samarbeide med dyktige politikere og administrasjonen rundt om i kommuner, i fylkeskommunen og på statlig plan. Som vegsjef får man en stor kontakflate og blir stilt overfor mange samarbeidsrelasjoner, noe som gjør hverdagen spennende og krevende.

HELDIG ER DEN som har ansvaret for vegbygging og vedvedlikehold i et fylke hvor det finnes så mange dyktige eiere og førere av maskiner og biler. Den kombinasjonen vi har hatt av entrepriser og egne og innleide maskiner og biler i vår egenproduksjon synes jeg har virket godt. Samarbeidet med bransjeorganisasjonene MEF (Maskinentreprenørenes Forbund) og NLF (Norges Lastebileierforbund) har vært godt. Siden vi nå er inne i en omstillingstid kan jeg ikke la være å uttrykke min forbauselse over det "korstog" MEF i den senere tid har kjørt overfor vegvesenets egenproduksjon.

HELDIG ER JEG, som selv om jeg nå har gått ut av vegsjefjobben – som jeg trivdes utmerket i – kan ta fatt på, og få lov til, å være med å lede den store omstillingen Statens vegvesen nå skal gjennomføre.

Torbjørn Naimak

Ny ledelse i Troms



Fra venstre: Trond Larsen, Ivar Vik, Eilif Mathisen, Astrid Eide, Ingolf Moan, Tor-Hugo Brox

1.oktober fikk Statens vegvesen Troms ny ledergruppe.

Eilif Mathisen er tilbake i jobben som vegsjef etter 2 års permisjon. Astrid Eide er ny trafikksjef i Troms og Tor Hugo Brox skal fungere som utbyggingsjef fram til sommeren 2002. Trond Larsen er ny stabsleder hos vegsjefen. Bare 2 av "veteranene" er igjen – Ingolf Moan og Ivar Vik, henholdsvis produksjonssjef og administrasjonssjef. Torbjørn Naimak er blitt prosjektleder for omstillingsarbeidet på landsbasis i Vegdirektoratet. Trafikksjef Per Ivar Harila er gått tilbake til sin stilling som utbyggingsjef i Finnmark, og utbyggingsjef Stein Johansen har studiepermisjon fram til våren 2002.

BEDRIFTSBLAD
FOR STATENS VEGVESEN TROMS

Nr. 3 – 2000 – 32. årgang

Redaktør

Lisa Sundstrøm

Utgiver

Statens vegvesen Tromsø

9291 Tromsø

www.vegvesen.no/Troms/

Tlf. 77 61 70 00

Grafisk produksjon:

Fagtrykk Idé AS, Tromsø

Opplag:

1400 eksemplarer

Foto forsida:

Lisa Sundstrøm

Forbrødring på NORDKALOTTEN

Åpninga av ny E8 Nordkjosbotn – Seljelvnes ble en internasjonal markering hvor samhold på Nordkalotten sto i høysetet.

TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM

Den 20 km lange vegstrekninga ble åpnet med stor festivitas 29. september. Vegen som er en liten, men viktig del av E-8 fra Tromsø i Norge til Tornio i Finland, ble åpnet av Sametingspresident Sven Roald Nystø, Vegdirektør Tapani Pöyry, Ordfører Bengt Westman, Haparanda kommune og Fylkesordfører Ronald Rindestu, Troms fylke.

E8 fra Tromsø til Tornio er en viktig kommunikasjonsåre for og mellom nordmenn, finner, svensker og samer. I Tornedalen er E8 knyttet til Sverige via 6 grenseoverganger.



Kulturinnslag ved Øystein Hanssen og Marit Hætta Øverli.



Vegsjef Torbjørn Naimak overrekker flaggknuten til Vilho Auniola, leder av Tornedalsrådet.



Sandnessund Blandakor underholdt under vegåpninga. Koret har flere vegvesenfolk som sangere.

E8 Nordkjosbotn – Seljelvnes

Etter flere år med sterkt belastet trafikk i nærmiljøet, er E8 nå lagt utenfor bebyggelsen i Balsfjord. Bare 1,5 km ved Nordkjosbotn følger den gamle vegen.

De første arbeidene på E8 startet våren 1996. Høsten 2000 ble strekninga Seljelvnes – Laksvatnbukt åpnet for trafikk.

E-8 er, med unntak av tilknytning til fv 292, avkjørselsfri med 90 km/t fartsgrense. Den nye vegen koster. 340 mill kr.



Kaffe og kaker før vegåpninga i krysset ved fv. 292.



Hamnvåg og Storsteinnes musikkorps.



Vegvesenet mottar Tornedalsrådets vimpel.



Vegvesenets pensjonister serverte kaffe.



Turmarsj før vegåpninga.



Hva skal barnet hete?

I forbindelse med åpningen den nye vegen utlyses navnekonkurranse for E8 fra Tromsø i Norge til Tornio i Finland.

Forslaget om nytt navn på E8 sendes Toredalsrådet, Boks 76, S-953 22 Haparanda, Sverige – e-mail: toredalsradet@haparanda.se innen 31. oktober 2001.

Det er satt opp informasjonstavler 4 steder langs E8 – i Tromsdalen, Balsfjord, Storfjord og ved Riksgrensa.

FØRSTE KVINNE som trafikksjef i STATENS VEGVESEN



TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM

Astrid Eide er den første kvinne som er ansatt som trafikksjef i Statens vegvesen

Med Astrids inntreden i ledergruppa i Troms er det nå kvinner som topledere på alle avdelingsnivå i Statens vegvesen. Likevel er det kun 15 kvinner blant 79 menn. (3 vegsjefer, 1 utbyggingssjef, 1 trafikksjef, 1 produksjonssjef og 8 administrasjonssjefer).

Astrid er landets første kvinne som trafikksjef i Statens vegvesen og hun er også landets yngste – 31 år.

Astrid har vært seksjonsleder på trafikkavdelinga siden hun kom til Troms i januar 2000. Før det arbeidet hun 4 1/2 år i vegvesenet i Finnmark.

Astrid kommer fra Odda og har sin utdanning fra landbrukshøgskolen på Ås med hovedfag i arealplanlegging.

PILOTPROSJEKT i nordfylket

Kommunene Kåfjord, Nordreisa og Kvænangen har gått sammen om å lage Kommunal trafikksikkerhetsplan. Det unike samarbeidsprosjektet er kommet i stand etter initiativ fra Statens vegvesen og Trygg Trafikk. På oppstartsmøte 28.juni i Sørkjosen ble rammene lagt for det videre samarbeidet.

TEKST OG FOTO: KENT RONNY KAROLIUSSEN

Fruktbart møte

På oppstartsmøtet i Sørkjosen ble det fra Statens vegvesen sin side skissert hvordan samarbeidet kunne organiseres og hvordan det kan være fornuftig å bygge opp en trafikksikkerhetsplan. Men det viktigste arbeidet gjorde deltakerne fra kommunene selv. Gjennom gruppearbeider med stort engasjement kom forventninger og tanker for det videre samarbeidet frem, og etter hvert ble dette systematisert til en ramme for hvordan det videre arbeid organiseres.

Bakgrunnen for samarbeidet

Gjennom møter som Trygg Trafikk og Statens vegvesen arrangerte kom det raskt frem at trafikksikkerhets situasjonen i disse kommunene hadde flere fellestrekk; gjennomgangstrafikk fra E6, randbebyggelse langs vegen, og ikke minst begrensete administrative og økonomiske ressurser, slik at det ble vanskelig for hver enkelt kommune å få til en helhetlig plan.

Dette gjorde at kommunene straks tente på ideen om å lage en felles plan. Og når man i tillegg fikk finansieringen i orden, der både Trygg Trafikk, fylket, og kommunene selv bidrar, lå alt til rette for realisering av samarbeidet. Det skal også sies at Storslett veg- og trafikkstasjon gjennom oppstartsfasen av prosjektet har spilt en meget aktiv og positiv rolle.

Prosjektkoordinator ansatt

Kvænangen, Kåfjord og Nordreisa har alle gjort politisk vedtak på at de skal lage kommunal trafikksikkerhetsplan. For å få dette til har de i fellesskap ansatt en felles prosjektkoordinator, Reidar Solberg fra Kåfjord, som skal sørge for fremdriften i prosjektet. I tillegg er det i hver kommune opprettet styringsgruppe og arbeidsgruppe. Arbeidsgruppene er bredt sammensatt av folk fra kommunal forvaltning, skoleverk, teknisk etat m.m. Sammensetningen av arbeidsgruppene viser at kommunene har forstått at trafikksikkerhetsarbeidet må drives på flere fronter, noe som er en forutsetning for målet om å skape tryggere lokalsamfunn for alle som beveger seg i trafikken.

Status for TS-planene i fylket

I skrivende stund er det 4 kommuner i Troms som har laget en ferdig trafikksikkerhetsplan som er vedtatt i kommunestyret (Harstad, Bjarkøy, Storfjord og Lyngen). 16 kommuner er i gang med arbeidet, mens 5 kommuner ikke har kommet i gang enda. Vi ser at arbeidet med trafikksikkerhetsplanene skaper engasjement og oppmerksomhet om trafikksikkerheten rundt omkring i lokalsamfunnene i Troms. Grunnlaget skulle derfor være til stede for å nå målsettingen om en kommunal trafikksikkerhetsplan i alle kommunene i Troms. Men for å nå denne målsettingen blir det viktig med et vedvarende fokus på dette arbeidet fra Statens vegvesen, fylket, og ikke minst kommunene selv

Representanter fra kommunene Kvænangen, Kåfjord, Nordreisa og Statens vegvesen.



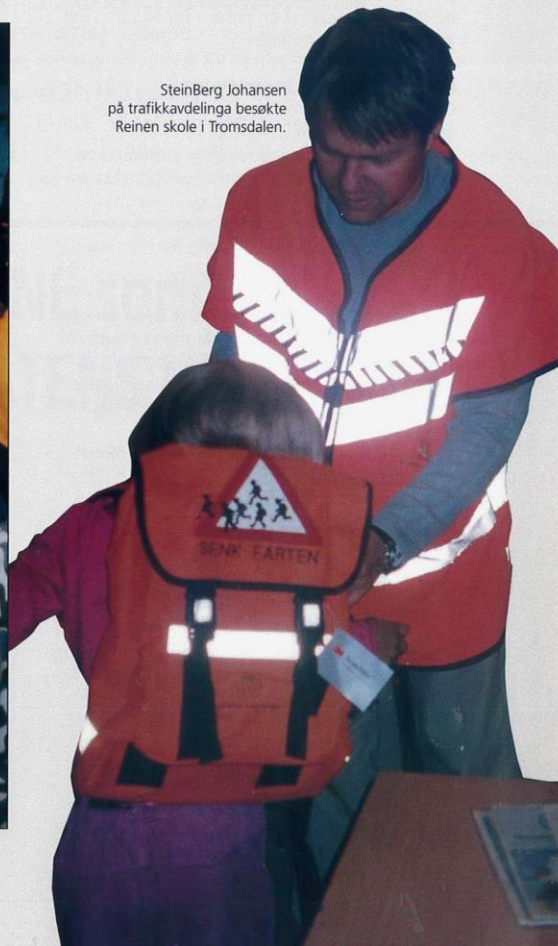
6-åringer i FOKUS

Også i år har Statens vegvesen gitt skolesekker til alle 1. klassingene i Troms. 2300 sekker på 131 skoler ble delt ut på første skoledag – 22. august. Vegvesenet sto for utdelinga av skolesekkene, noen steder også sammen med medlemmer av samferdseutvalget. Skoler på Storslett, i Tromsø og Harstad og på Finnsnes ble besøkt av vegvesenet.

TEKST: LISA SUNDSTRØM
FOTO: LISA SUNDSTRØM, OLE MAGNUS ELLEFSEN



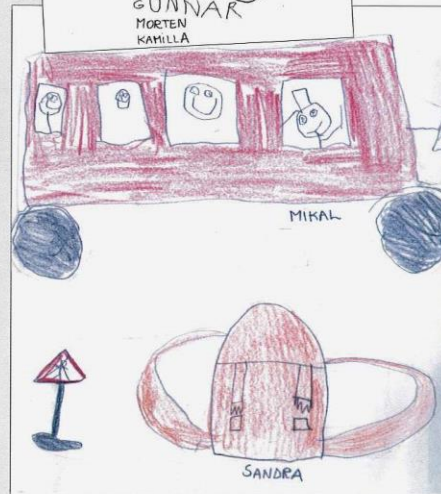
Bjerkaker skole i Tromsø har flest førsteklassinger i Troms i år – 78 stykker. Vegsjef Torbjørn Naimak (onkel Torbjørn) besøkte skolen sammen med utbyggingsjef Stein Johansen, seksjonsleder Astrid Eide og Kirsti Stokmo, koordinator for arbeidet med 6-åringene i Troms.



SteinBerg Johansen på trafikkavdelinga besøkte Reinen skole i Tromsdalen.

Til Statens Vegvesen.
Tusen takk for de fine skolesekkene vi fikk fra dere.
Hilben 1. klasse ved
Laksvatn skole,
Balatford kommune

MIKAL
SANDRA
DANIEL
GUNNAR
MORTEN
KAMILLA



På Kanebogen skole i Harstad delte distriktsleder Solveig Hansen ut skolesekker sammen med fylkesvaraordfører Britt Skinstad Nordlund, skolesjef i Harstad, Sonja Luther og rektor Peggy Borgersen.



Det var stor stas og fin mottakelse fra elever og foreldre da vegvesenet ankom. Ungene er herlig, beint frem og engasjert i trafikkspørsmål, sier distriktsleder Solveig Hansen, som fikk fin kontakt med ungene da hun satte fokus på trafiksikkerhet langs skolevegen.

VÅTSANDMETODEN

I slutten av mars (26. og 27.) hadde Troms besøk av en bil som demonstrerte VÅTSANDMETODEN. Dette er en metode som øker friksjonen betraktelig sammenlignet med tradisjonell strøing. Sanda fryser nemlig fast i vegbanen og blir sittende. Det fører til god friksjon og lengre varighet fordi våtsanda ikke kjøres bort slik som tradisjonell strøing.

TEKST SOLVEIG HANSEN/LISA SUNDSTRØM

Historia om våtsandmetoden startet i 1998. Da ble det opprettet et vinterfriksjonsprosjekt hvor blant annet Ole Fredrik Wikstrand fra Troms er med. Solveig Hansen, distriktsleder i Harstad ble med i "friksjonsarbeidsgruppa" i 1999. Prosjektet er et FOU-prosjekt i samarbeid med SINTEF.

Ved demonstrasjonen 27. mars på Fv1 Nupen ble det nesten sommerfriksjon ved bruk av våtsandmetoden (oppvarmet vann og sand). Dette er

fremtidens metode for å oppfylle god og holdbar vinterfriksjon. Tradisjonell sanding vet vi forsvinner ganske fort etter tiltak. Vitenskapelig forsøk viser at friksjonen blir betydelig bedre med varmsand kontra tradisjonell strøing. Denne metoden gjør at sanda "sitter som støpt". Trafikksikkerheten vil øke betydelig. Ved denne metoden vil vi spare mye sand og dermed også miljøet. I tillegg vil vi spare bilistene for utgifter til skifting av frontruter og for lakkskader, sier Solveig.

Metoden og prosjektet er i sluttfasen og avsluttes i år. Prosjektet og metoden er beskrevet på internett - <http://www.vegvesen.no/prosjekter/fou/prosjekter/Vegteknikk/dbafile449.html>.

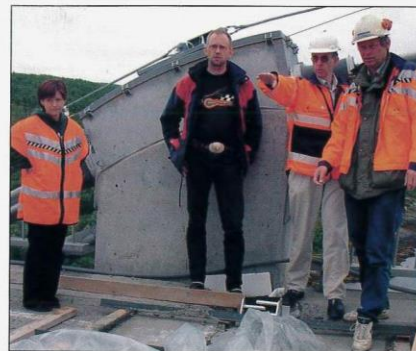
Demonstrasjon av våtsandmetoden på Fv 1 ved Nupen i Kvæfjord 27. mars.



Russisk FAGGRUPPELEDER på trafikk

Elena Roosetskaja er 24 år og går andre året på Høgskolen i Narvik (bygg). I sommer var hun leder av faggruppe veg på Harstad trafikkstasjon i 4 uker.

TEKST: ELENA ROOSETSKAJA, LISA SUNDSTRØM
TEKST OG FOTO: OLE MAGNUS ELLEFSEN



I denne tiden var Elena med på avkjørselsbehandling, byggemøter i forbindelse med Tjeldsund bru og møter om TS-planarbeide i Harstad kommune. Hun var også med i arbeidet med planprosessen for rv 83 i Gullesfjord. I tillegg var hun på ulike tunnelbefaringer – blant annet i forbindelse med skredsikring av rv 825. Hun har også laget forslag for utbedring av en farlig avkjørsel på rv 83 og saksbehandlet i Sveis samt lærte å bruke Vitkon. Elena er meget oppvakt, flink og engasjert – og tar tingene veldig fort, sier en fornøyd Ole Magnus Ellefsen.

Vi lar Elena fortelle om seg selv, det hun holder på med – og egne erfaringer:

Mitt navn er Elena Roosetskaja. Jeg er 24 år gammel og går andre år på Høgskolen i Narvik (Bygg).

Jeg kommer fra Petrozavodsk, Russland. Petrozavodsk er hovedstaden i Karelia, som ligger ved grensen til Finland. Byen har 300 000 innbyggere og ligger ved Onego innsjø.

Jeg har gått på Universitetet i Petrozavodsk og studert elektronikk. Da fikk jeg bachelor-graden (= høgskolen ingeniør). Da jeg gikk siste år på universitet, fikk jeg vite at Høgskolen i Narvik tok imot flere utenlandske studenter. Blant annet ville de ta imot 5 fra Petrozavodsk. De som var interessert måtte dra til Murmansk (som ligger 100 mil nordover) og ta eksamener i matte og fysikk. Etterpå måtte vi ta eksamen i engelsk (det foregikk i Petrozavodsk). I slutten av mai 1998 fikk jeg vite at jeg hadde fått plass på Høgskolen i Narvik. Jeg hadde veldig lyst til å dra hit for å lære meg nytt språk og bli kjent med norsk kultur og nordmenn. Da jeg var 14 leste jeg ei bok, "Kristin Lavransdatter", og etter det drømte jeg om å bli kjent med det vakre landet.



Første året på skolen var det forkurs. Der lærte vi for det meste norsk språk. Neste år tok jeg Miljøteknikk, men byttet linje til Bygg. Jeg trives veldig godt på skolen.

I år har vi hatt presentasjoner av flere firmaer (NCC, Vegvesen, AT-consult, etc). Siden vi hadde et fag, Vegteknikk1, som jeg syntes var veldig interessant, bestemte jeg meg å søke på sommerjobb hos Statens Vegvesen. Jeg hadde lyst til å prøve meg i arbeidslivet for bli kjent med systemet - hva som gjøres og hvordan det utføres. På skolen lærer vi alt teoretisk. Da er det mye enklere enn det er i realiteten. Jeg er veldig glad for at jeg har fått mulighet til å jobbe her på Harstad Trafikkstasjon. Først og fremst vil jeg takke de som jobber her for at de er så snille og trivelige. Jeg synes at arbeidsmiljøet er kjempeviktig for at en skal trives på jobb. Og arbeidsmiljøet her er meget godt og trivelig. Fadderen min er Ole Magnus Ellefsen. Vi samarbeider veldig godt. På stasjonen utfører jeg noen ingeniør oppgaver (for eksempel vurdering av søknader, planlegging av avkjørsler), er med på møter (bl.a. byggemøte), befaringer. Jeg synes jobben er veldig interessant og det er ganske mye å gjøre her på stasjonen.

Jeg har ikke bestemt meg enda om det jeg skal gjøre til neste år, når jeg er ferdig på skolen. Jeg skal enten forsette å studere eller prøve å finne jobb her i landet. Jeg kan godt tenke meg å prøve å få jobb hos Statens Vegvesen.

Vennlig hilsen,
Elena Roosetskaja

dårlig veggrep

Dette er noe av erfaringene fra Ulykkesanalysegruppa i Troms.

I 1998 tok Samferdselsdepartementet og Vegdirektoratet initiativ til å opprette ulykkesanalysegrupper som et tiltak for å redusere antall vegtrafikkulykker. På bakgrunn av dette initiativet er det i Troms etablert en ulykkesanalysegruppe som har vært operativ siden 31.03.2000. Gruppen som er etablert i Troms er en av ni ulykkesanalysegrupper som Statens vegvesen har etablert på landsbasis.

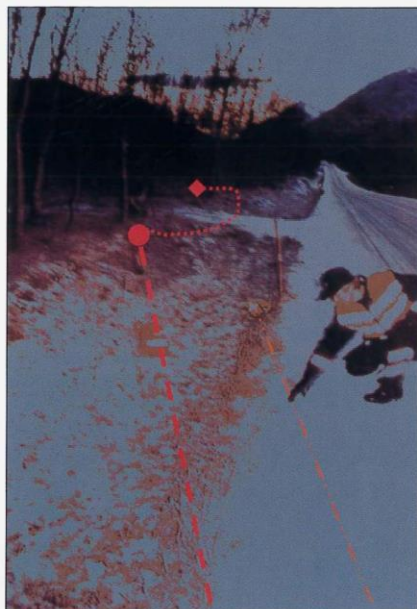
TEKST: KENT RONNY KAROLIUSSEN

Hva gjør ulykkesanalysegruppen (UAG)? Gjennom en dybdeanalyse av trafikkulykker er formålet at man skal oppnå økt forståelse for årsakene til at ulykker oppstår. En slik forståelse og kunnskap vil i neste omgang kunne gjøre det mulig å iverksette effektive tiltak for å redusere antall ulykker. Ulykkesanalysegruppen i Troms har konsentrert seg om å analysere møte- og utforkjøringsulykker med personskader eller drepte.

UAG's bidrag retter seg mot å øke kunnskapen om hvorfor trafikkulykker oppstår, for at man på denne bakgrunn skal kunne iverksette effektive forebyggende tiltak. Ulykkesanalysegruppen for Troms analyserte i 2000 9 trafikkulykker, mens gruppa hittil i år har rykket ut til 15 ulykker. Av disse er det 8 møteulykker og 16 utforkjøringsulykker. Analysene i forbindelse med ulykkene utføres av ansatte i Statens vegvesen i Troms med ekspertise fordelt på fagområdene veg, kjøretøy og trafikant.

På ulykkestedet

På ulykkestedet er hovedoppgaven til UAG å sikre spor fra ulykkestedet og ta bilder. Dette er et arbeid som gjøres i samarbeid med politiet. I tillegg til den jobben som gjøres på ulykkestedet av vedkommende som har vakt, utføres det en befaring på ulykkestedet dagen etter ulykken, der flere av medlemmene i UAG deltar. Denne befaringa danner grunnlaget for eventuelle konklusjoner om ulykkesårsak. Kjøretøyet bringes også inn til Tromsø trafikkstasjon for kontroll. Dette for å avdekke eventuelle feil eller mangler ved kjøretøyet. For UAG er det et poeng at alle ulykker behandles like grundig, uavhengig av alvorlighetsgrad. Dette for å få et bredest mulig datagrunnlag, og vissheten om at det ofte er tilfeldigheter som avgjør alvorlighetsgraden i forbindelse med ulykker.



Ulykkesanalysegruppa i arbeid.

Erfaringer så langt

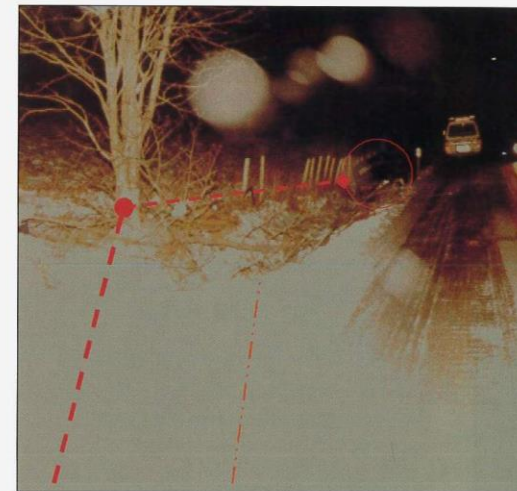
På bakgrunn av det materialet som til nå ligger til grunn kan man ikke trekke noen generelle konklusjoner om årsakene til at trafikkulykker oppstår. Det vi imidlertid kan si noe om er det vi har sett til nå i ulykkene som er analysert i Troms. En viktig faktor som UAG mener har medvirket til flere av ulykkene som er analysert, er manglende erfaring hos føreren. Med manglende erfaring menes her at man ikke har tilegnet seg den forståelse og kunnskap som er nødvendig for å løse kjøreeppgaven. Naturlig nok er mangel på erfaring mest utbredt hos unge førere, men en person som har kjørt bil i mange år, men har kjørt lite på vinterføre, vil også kunne mangle erfaring på disse føreforholdene.

Når det gjelder kjøretøyet har UAG sett at dekkenes tilstand, spesielt vinterdekk, fremstår som en av flere medvirkende årsaksfaktorer til flere av ulykkene. Selv om dekkene er lovlige, vil vinterdekk som er gamle bli harde, noe som medfører betydelig dårligere veggrep på vinterføre. UAG har også sett at kombinasjonen av gamle dekk bak, og nyere dekk foran er meget uheldig. På glatt underlag vil de gamle dekkene bak ha dårligere veggrep enn foran, noe som vil forverre situasjonen ved en skrens, og føreren vil få en vanskeligere oppgave med å rette opp bilen når uhellet først er ute.

Noen av vinterulykkene som er analysert er utforkjøringsulykker som har skjedd på meget glatt føre. Dårlig veggrep kan i disse tilfellene være en av flere medvirkende årsaksfaktorer. I den forbindelse mener UAG at det viktig at sandstrøing utføres i henhold til retningslinjene, eventuelt at retningslinjene skjerpes.

Mer forsiktig i trafikken

Et av medlemmene i UAG, Kjell Robertsen, sier at han i forbindelse med UAG-arbeidet er blitt mer oppmerksom på at de fysiske lovene gjelder for alle; *"Jeg har fått en aha-opplevelse i forhold til trafiksikkerhet i forbindelse med dette arbeidet. I tillegg til at jeg kjører mer forsiktig, er jeg også blitt mer observant i trafikken."*



Manglende erfaring og dårlig veggrep kan være årsak til mange trafikkulykker.

Han sier videre at han når han kjører langs vegene ofte ser ting som kan forbedres, og at dette relateres direkte til ulykker som UAG har analysert under lignende forhold; *"Det er ikke tvil om at jeg er blitt mer opptatt av trafiksikkerhet når jeg kjører langs veien"*.



Ulykkesanalysegruppa i Troms har vært operativ siden 31. mars 2000.

Gul bil framfor kontorstol

Endringer i arbeidssted og arbeidsoppgaver er et moteord nå for tida.

Men da Arild Teigen skiftet arbeidsplass i 1979 var det mer uvanlig.

Han gikk nemlig fra lønnskontoen på vegkontoret til vegarbeidsdrifta på Lyngseidet.

TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM

At Arild skiftet jobb var fordi jobbtilbud nær hjemstedet dukket opp. – Jeg er født på landet og vil helst være der, sier Arild, som kommer fra Lattervik i Lyngen. Han ble stasjonert under vegmester Karsten Skog på Lyngseidet og har trivdes så godt at her har han blitt. I dag er oppmøteplassen fortsatt Lyngseidet – selv om vegstasjonen er lagt ned for flere år siden. Det betyr at Arild kjører 4 mil hver dag og blant annet passerer rasfarlige områder. Naturlig nok fikk han en støkk i seg etter fjorårets rasulykke.

Kontormannen Arild

At Arild ble kontorassistent i vegvesenet var for så vidt også en tilfeldighet. Etter endt militærtjeneste i 1968 så han en ledig stilling på vegkontoret og søkte. Her ble han i 11 år, og hadde tittelen sekretær før han ble spesialarbeider i utedrifta. Men han vil ikke tilbake til kontorarbeid. – Jeg har tilpasset meg nye arbeidsforhold og det har gått greit, sier han. – Man kan ikke få i både pose og sekk med innearbeid om vinteren og utearbeid om sommeren. Man får ta det man får – spesielt siden det er få arbeidsplasser der jeg bor, sier han.

Produksjonsmannen Arild

Vegstikka møtte Arild på veg til riksgrensa for å tømme søppel og vaske toaletter. I hverdagen som produksjonsmann driver Arild med alle former for vedlikeholdsarbeid, som for eksempel stiming og rydding. Han er dessuten med på dekkelegging når det er behov for folk. Det har skjedd store forandringer siden jeg gikk over til utedrifta. Tidligere kunne man ordne opp i ting langs vegen når man dro forbi. Nå skal alt gjøres på oppdrag fra trafikkavdelinga – og alt skal detaljstyres. Ting vi påpeker i utedrifta blir heller ikke fulgt opp. Jeg synes at vi har fått et tungrodd og lite effektivt system med for mange kokker og mye søl, sier Arild. Dessuten er jobbområdet blitt stadig større. Det blir nesten bare kjøring i løpet av arbeidsdagen.

Omstilling og effektivisering

Den største frykten for folk i vegarbeidsdrifta er at private kontraktører skal overta arbeidet vårt, sier Arild. Vi blir pålagt stadig mer arbeid og folk blir eldre. Det er derfor større sjanse for å bli sykemeldt og få flere belastningsskader for de som er igjen. Vi må derfor få unge og nye folk inn i vegarbeidsdrifta – ikke minst for å være konkurransedyktige. Vegvesenet er en god arbeidsplass, men jeg foretrekker gode, gamle dager da arbeidsområdene

ikke var så store. Det blir ineffektivt når vi må bruke store deler av arbeidsdagen på å forflytte oss fra oppdrag til oppdrag. Mitt arbeidsområde er fra Lengangen til Riksgrensa. Med alle småveier som er sluttet til kan det bli 20 mil på en arbeidsdag. Ellers får framtida bli som den blir. Vi gjør en god jobb i vegvesenet – og det er sikkert bruk for oss en eller annen plass.

Prøv en ny jobb

Jeg anbefaler dessuten kontorfolk å bytte jobb til utedrifta dersom det er eneste tilbud. Det er godt å være vegarbeider selv om det kan være kaldt om vinteren. Men vi holder oss i god form og har en variert arbeidsdag, sier Arild, som tidligere drev med både fotball, skyting og volleyball da han jobba på vegkontoret. Det er få fritidsaktiviteter der han nå bor, men når han ikke er på jobb for vegvesenet driver han med småjobbing rundt huset.



Arild Teigen er spesialarbeider i utedrifta og gjør alle slags vedlikeholdsarbeid knyttet til vegen.

Frisk luft framfor verkstedluft

Etter 23 år på verkstedet på Storslett gikk Sverre Kristoffersen over til utedrifta i nordfylket.

Der har han vært i 2 år og stortrives.

TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM



Det var først da han kom ut i frisk luft at han tenkte på alle årene med støv, sveising og lukt.

Inne på verkstedet vra atmosfæren en selvfølge. Nå er hverdagen omgitt av frisk luft – og det føles godt. Sverre har ingenting i mot at han ble sendt ut på vegen da det skulle skjæres ned på bemanninga på verkstedet.

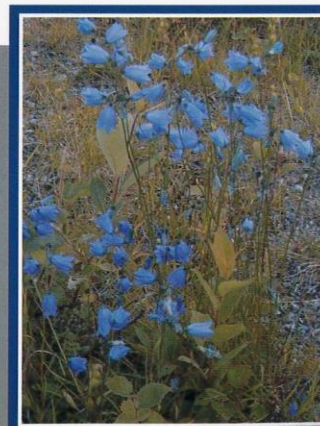
Han har sin daglige arbeidsplass fra Skibotn til Finnmark grense. Der driver han med alle typer vedlikeholdsarbeid. Hverdagen er variert og utfordrende. Da Vegstikka møtte han hadde han vært i Maursundtunnelen og sjekka brannutstyret. Det gjøres hver 14 dag. Dessuten hadde han sjekka nødtelefonene i skredsikringstunnelen og vært innom fergeleiet på Stornes.

– Dette er arbeid som må gjøres, uansett – av vegvesenet eller andre, sier Sverre. Men han synes at vegvesenet i første omgang bør sette ut de øde områdene til private kontraktører. Der vi har stasjonert egne folk bør vi ta vare på arbeidsplassene.



«Månedens foto»

har Margit Pedersen på Storslett trafikkstasjon tatt. Blåklokker finner vi både langt borte fra veien men også i vegkanten.



Et omflakkende arbeidsliv

Omstilling er et dagligdags ord for Halvor Furnes. Han har stort sett omstilt seg alle de 29 årene han har jobba i vegvesenet. Anleggsfolket har nemlig alltid vært en flyttbar rase.

TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM

For øyeblikket er Halvor anleggsleder på skred-sikringsanlegget E6 Skardalen – Birtavarre. Nå har han for en gang skyld arbeidsplassen nær hjemstedet Skibotn og kan kjøre til og fra jobb hver dag.

Brakketilværelse

Mesteparten av tida som anleggsmann har Halvor bodd på brakkeleir. Det er nå 12 år siden han bodde hjemme. Av 29 år i vegvesenet har han pendlet 20!

Omflakkende

Halvor startet sin vegvesenkarriere i 1972 på anlegget Olderdalen – Nordmannvik med utbedring av vegen. Så gikk ferden til Skibotn – Løkvoll. Vi arbeida oss fra Samuelseberg til Nordnes, sier han. Etter det gikk anleggsdrifta videre nordover mot Rotsund hvor han var til han i 1987 starta på anlegget Skibotn – Oteren. Der var han til 1981.

Fra 1981-83 var Halvor på det "gule" anlegget over Breivikeidet + "litt her og der" i Tromsø-området. Fra 1983 til 85 jobbet han med omlegging av ny bru på Vollan og i Tamokdalen. Etter det jobba han i Balsfjordområdet – blant annet Takelvdalen og Heia, og avslutta den type anleggsarbeid i Malangen i 1989.

Tunnelmann

Fra 1989 til i dag har Halvor Furnes vært tunnelmann. Han har arbeidet på Maursund-tunnelen, Kågen, Sifjord, deler av Tromsøysund-tunnelen, Toppentunnelen, Ibestadtunnelen – og nå tunnelen i Kåfjord.

Familieliv

Når man blir eldre ser man at man har gått glipp av mye – ikke minst oppveksten til ungene. Alt ansvaret har vært lagt til kona – både i oppdragelse og oppfølging, sier Halvor. Den tida vi var på Grytøya ble det lite fritid og lite familieliv. Det var 10 timer reising som gikk av fritida. Det blir ikke mye igjen av helga når det er 30 mil å kjøre hver veg.

Vegvesenet – en livsstil

- Jeg kunne vel ha skifta arbeidsplass til vedlikehold for flere år siden, men anleggslivet blir på en måte en livsstil, sier Halvor. Og livsstil har det absolutt vært. Siden Halvor var ferdig med skolegangen for ca. 30 år siden har han jobba i vegvesenet.

Det har for øvrig vært en kjempearbeidsplass, sier han.

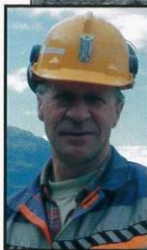
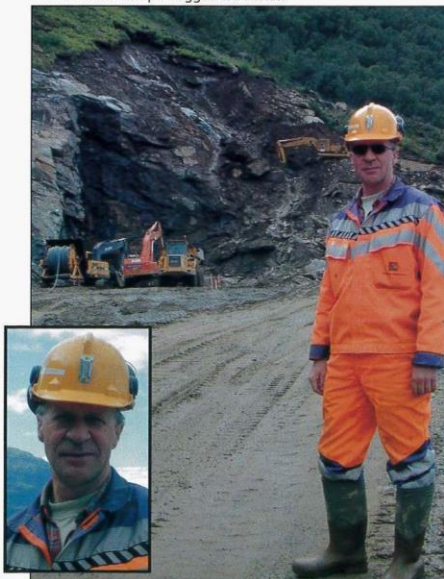
Forståelse for andres usikkerhet

Tross en omflakkende tilværelse i vegvesenet forstår Halvor godt at folk reagerer på å flytte eller å endre arbeidsplass. – Det blir noe annet med oss som alltid har vært vant til dette – og som gikk inn i denne livsstilen med åpne øyne. Det blir for enkelt å sammenligne med anleggsdrifta når det gjelder andre i vegvesenet. Stasjonære folk har tross alt valgt den jobben de har fordi de ikke ønsker å flytte på seg, sier Halvor.

Tunnelproduksjon

Hverdagen i tunnelproduksjonen er for øvrig slik den alltid har vært, selv om vi må forholde oss til en annen ledelse siden vi er blitt organisert på landsbasis. Vi har et positivt fagmiljø og ressurser. Men fordi det skal være full utnyttelse av utstyret kan vi bli sendt over hele landet. Det er for så vidt greit, men brakkelivet kan bli mye sløvning. For tida bor Halvor hjemme i Skibotn og regner med å være stasjonær til ut 2006. Så får tiden vise hva som skjer med hans "omflakkende" tilværelse – og vegvesenet for øvrig.

Halvor ved tunnel på hugget ved Bånes.



PÅ SKOLEBENKEN

26 av etatens ansatte, hovedsakelig ledere er blitt studenter ved siden av jobben. «Endringsledelse i offentlig sektor» er et 5 vekt-tall studium som avsluttes neste vår. Studiet er lagt opp med 4 samlinger, prosjektoppgaver innimellom og eksamen i 2002.

Fra venstre, 1. rekke:

– Tone Hugstmyr Woie, Lill Torunn Hansen, Siw Tyldum, Astrid Eide, Elisabeth Strand, Vibeke Guddingsmo
Andre rekke: Kåre Tune, Jens Aarbø, Toralf Bertseth, , Rune Fredheim, Tore Kongsbakk, Nils Johnsen, Steinar Utby, Knut Arne Henriksen, Torbjørn Jørgensen, Vidar Stensen, Knut Davidsen, Edel Austlid, Geir Østvik, Lisa Sundstrøm og Torbjørn Naimak.

Trygve Pedersen, May-Gøril Ellingsen, Knut Helge Grimstad, Ole-Andre Helgaas og Lise Nyvold var ikke til stede da bildet ble tatt.

FOTO: TURID MOLDENÆS



NYE RASTEBORD

Vegvesenet i Troms har fått en ny type rastebord som heter Naturbenken "Solid". De nye bordene er produsert på en liten fabrikk i Estland med 3-4 ansatte. Bordene er robuste og vanskelig å fjerne. Vi var plaget med at de gamle møblene ble stjålet, sier produksjonsleder i Tromsø, Tor Inge Hole. De gamle bordene er for øvrig ikke lenger i produksjon.

FOTO: LISA SUNDSTRØM



Jack Johansen og Kjell Stenvold under montering av nybordene i Storfjord.

Sommerminner

I slutten av juli dro "Vegstikkas utsendte" på en 2 dagers tur i Nord-fylket – fra Tromsø til Storslett. Langs hele ruta kom jeg i kontakt med "element" som på en eller annen måte er knyttet til vegvesenet.

TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM



Like ved E6 møtte jeg denne representanten fra Storfjord kommune – en nysgjerrig og trivelig kar.



På Hatteng besøkte jeg Ola og Helene Kristiansen – begge veteraner i vegvesenet. Akkurat den dagen var Ola travelt opptatt med omlegging av ei vannledning mens Helene vaska huset. Men smilende og trivelige var de som alltid!



Steinras på E6 – like før Birtavarre. Selv om steinen var både flat og rolig da bildet ble tatt, hadde den vært i full aktivitet like før. Den ble fort fjernet av vegvesenet.



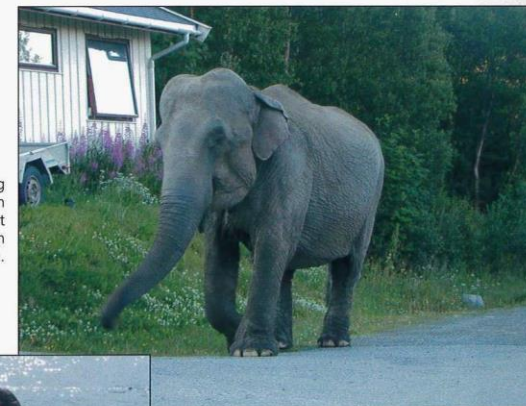
Disse tre guttene var akkurat ankommet anlegget E6 Skardalen – Birtavarre da Vegstikka dro forbi. Et lite pust i bakken før oppgavene tar til: Einar Nilsen, Torleif Nilsen og Geir Tore Sivertsen.



Lapping av vegdekket på rv. 91 mot Breivikeidet: Johnny Andreassen og Stig Kristiansen.



Sigurd Skjelmo sto i fergekø på Lyngseidet – på vei til nye vegoppmålinger.



På Skjervøy møtte jeg denne representanten fra kommunen, skjønt han tilhørte ikke den fastboende befolkningen.



Lunspause på fergeleiet på Lyngseidet: Leif Meisler og Torstein Kasbergesen.

Sommerminner

Ny, fin ferge til Troms

M/F Malangen er en såkalt hurtigferge som korter ned overfartstida med 10 minuttet. Den er dessuten pendelferge – som betyr at styrmannen "snur stolen". Ferga sparer derved også såkalt terminaltid. "Malangen" tar 62 personbiler og er totalt lukket – med salong på toppdekket. Nyferga ble feiret med høsttur for inviterte gjester 15. september. Værtskap var Karlsøy kommune og Statens vegvesen i samarbeid med Sparebanken Nord-Norge og Troms fylkes dampskibsselskap.



Sambandet Hansnes – Skåningsbukta fikk ny ferge i midten av juli

Foto: Troms fylkes dampskibsselskap, Rune Fredheim og Bente Skogdal



Styreleder Fiskestrand i Fiskestrand Verft overrekker blomsterhilsen til ordfører Hanny Karlsen i Karlsøy kommune og daværende vegsjef Torbjørn Naimak.

Oppfinnere på FINNSNES

Verkstedgutta på Finnsnes har bygd opp Roadpatch asfaltlappemaskin på en ny Volvo F12. Utstyret er bygd opp på ei krokkløfframme og kan taes av i ei håndvending. Ole Johnny Gramstad har stått for seisearbeid, Herold Skog og Werner Hansen for

montering og elektriske koblinger. Ståle Johansen har vært med å planlegge/tilrettelegge prosjektet. Vi takker Kåre Nygård v/dekkeseksjonen for oppdraget og ønsker lykke til med utstyret, sier Ståle Johansen



Norge er **TOPP**

I Kåfjord – nærmere bestemt på en rasteplass ved Lyngenfjorden møtte jeg 6 trivelige, tyske pensjonister. Hva er mer naturlig enn å spørre langveiskjørende bilister hvordan de trives i landet vårt og hvordan det er å ta seg fram langs vegnettet.

TEKST OG FOTO: LISA SUNDSTRØM

Joda de var fornøyde – både med naturen, vegene og folket. Men så var det også 14. gang enkelte av de var i Norge. Dette var ikke amatører men profesjonelle feriefolk. De hadde til og med kjørt på norske vinterveger for å oppleve mørketida. Og det var bare lovord å høre fra folkene som kom fra Bayern. Vintervedlikeholdet og framkommeligheten i Norge på vinterstid var ingen problem. Men man må selvsagt være skikkelig skodd, sa tyskerne som hadde Norge som ferieland nummer 1.

Da Vegstikka møtte familiene Glöckler og Kruger kom de fra Skjervøy hvor de hadde fiska sjølaks. Turen videre gikk til Lofoten og så sørover Norge. Nordoverturen hadde de tatt via Sverige og Finland.

Vegstikka takker for hyggelig prat – og har lovt å sende bladet vårt til Bayern.



SOLSKINNSHISTORIE FRA HARSTAD TRAFIKKSTASJON

Mandag 2. juli skulle 44 biler for landpostbudene i Harstad-området registreres og leveres. Selvsagt tok Harstad trafikkstasjon utfordringa.

Men for at de skulle klare dette måtte Marit Nielsen og Marit Haukebø trø til på søndag 1. juli. Registreringen kunne nemlig ikke starte før etter 1. juli (som var søndag) pga. at Posten skulle slippe å betale full årsavgift. Takket være stor innsats fra begge Maritene var alle bilene klar for levering til mandag 2. juli. Posten ved Willy Salminen var kjempefornøyd med servicen. De kjøpte en stor marsjpankake og en kjempefin blomst til begge Maritene som takk for hjelpen. Og vegvesenet er selvsagt stolte over å ha så serviceinnstilte medarbeidere!



SPORT

Vegvesenet i Troms er fortsatt en aktiv oppegående gjeng – også i det sportslige. I år har vi blant annet deltatt i *Midnight Sun Marathon*, *Vegcup i fotball*, *VM i orientering* og "*Hallingkastet*".



Liss Lauritsen og Arne Reeberg – friske jenter i full aktivitet, under *Midnight Sun Marathon*.



Fotballjentene klar til innsats under *Vegcupen* i Trondheim: Annfrid Forfang, Solveig Hansen og Heike Sauer

Midnight Sun Marathon (MSM)

– 7.juli 2001

- Per Magne Solvoll, Adidas-mila:
11.- 12. plass i sin klasse
- Martin Furumo, Adidas-mila
- Terje Svendsen sprang Adidas-mila veldig bra!
- Anne Reeberg, minimaratton - 4,2 km
- Liss Lauritzen, minimaratton - 4,2 km

Vegcup i fotball Trondheim 8.-10.juni 2001

Troms fikk ingen gode plasseringer, men hadde en trivelig tur!

Hallingkastet ble arrangert

21. – 23. september på Gol i Hallingdal

Heller ikke i håndball fikk Troms gode plasseringer, men turen og opplevelsen var god.

VM i orientering i Oslo

14.-15.september 2001

- Jan-Hugo Hanssen: 3.plass stafett herrer 17-44 år
- Heike Sauer
- Sevald Storbakk: 3.plass stafett herrer 17-44 år
- Geir Berger: 3.plass stafett herrer 17-44 år
- Martin Furumo
- Oddbjørn Johnsen
- Vibeke Guddingsmo: 3.plass damer 17-34 år,
2.plass stafett damer
- Eirin Anne Blix: 2. plass stafett damer
- Gunhild Rosenfeld: 2.plass damer nybegynnere
- Geir P. Pedersen: 1.plass herrer nybegynnere



Bak fra venstre: Ann-Sissel Hansen, Liss Lauritzen, Marita Hansen, Solveig Hansen, Herdis Eriksen og Anita Molander. Foran: Hege Høgås, Marit Høgås og Beate Albrigtsen.



Bak fra venstre: Asgeir Larsen, Odd Danielsen, Børge Vemingsen, Odd Markussen og Sigmund Steines. Foran: Dag Henriksen, Erven Johnsen og Stein Fageråd.



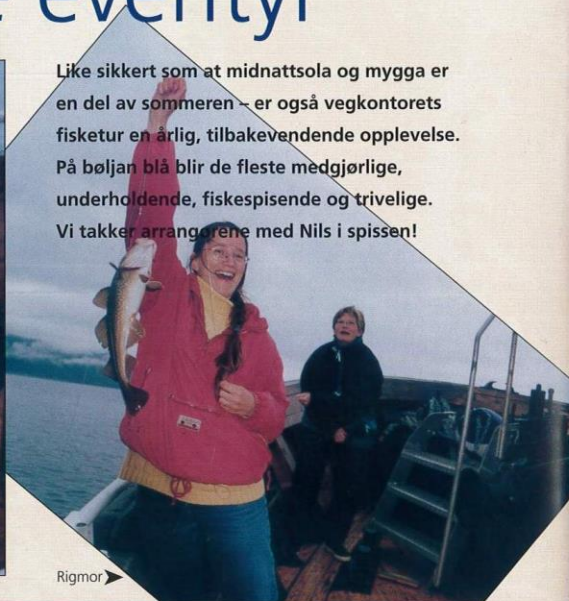
Foran fra venstre: Martin Furumo, Geir P. Pedersen, Oddbjørn Johnsen, Eirin-Anne Blix og Vibeke Guddingsmo. Bak fra venstre: Jan-Hugo Hanssen, Geir Berger, Sevald Storbakk og Gunhild Rosenfeld. Heike Sauer var i dusjen da bildet ble tatt.

SOMMERENS vakreste og våteste eventyr

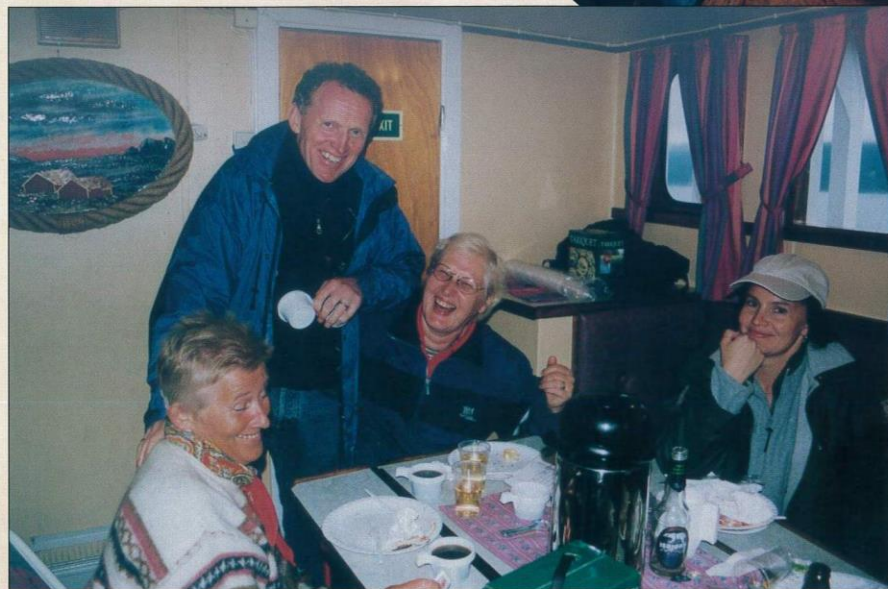
Lill Torunn



Like sikkert som at midnattsola og mygga er en del av sommeren – er også vegkontorets fisketur en årlig, tilbakevendende opplevelse. På bøljan blå blir de fleste medgjørige, underholdende, fiskespisende og trivelige. Vi takker arrangørene med Nils i spissen!



Rigmor



Kjempestemming under dekk: Audhild, Torbjørn, Gunnhild og Siv Hege.

Avskjed med **trafikksjefen** i Harstad

Da avtroppende trafikksjef Per Ivar Harila var innom Harstad trafikkstasjon tidligere på sensommeren hadde de laget en liten markering med marsipankake og gave fra stasjonen. Som ett minne fra gjengen i Harstad fikk han en T-skjorte med bilde av de som jobber på stasjon og med innskrift på norsk og samisk.



Vegstikka beklager

I forrige nummer av Vegstikka står det at Solbjørg Meier fra Finnsnes produksjonsområde har sluttet i vegvesenet. Dette er absolutt ikke tilfelle. Solbjørg jobber 6 timer pr. dag. Vi beklager!

NATTENS dronning



Nattens dronning, det er ikke meg, men en kaktus jeg har på kontoret, sa Vibeke Guddingsmo i en e-mail tidligere i sommer. Kaktusen blomstrer bare 1 dag – og det er i dag, sa Vibeke – som fikk foreviget den godluktende skjønnheten.

Foto: Lisa Sundstrøm

TAKKNEMLIG deltaker på seniorkurs (2.-4. mai 2001)

En av de første dagene i mars måned i år fikk jeg tilbud om overnevnte kurs. Jeg reagerte med å tenke: – dette kan ikke være mulig, er jeg blitt så gammel. Jeg er ikke motivert til å gå på "stavkurs"- dette er noe som ikke interesserer meg – det må være noe som passer de gamle, og ikke en danseglad ungdom.

Men etter en liten markedsundersøkelse ble det til at jeg meldte meg som deltaker. Det har jeg ikke angret på. Angre kan dem gjøre som ikke møtte fram.

Virkelig et fint tilbud til oss eldre. En spirituell kursansvarlig – Ivar Wigaard fra Seniorinstituttet – som daglig beviste at det lønner seg å være i aktivitet for å være i god form. Trivelige forelesere med aktuelle og nyttige temaer for vår tidsepoke. Vi bodde godt, spiste godt og hadde det kjempesosialt begge kveldene og på toppen av det hele – ALT VAR GRATIS og – ingen eksamen. Hjertelig takk til Statens vegvesen!

En liten ting til – vi har det no bra i Statens vegvesen.

Hilsen Inger (Nilsen)

Svalbardveteran vender TILBAKE

Møtte seg selv på veggen

Svalbardposten nr. 35 - 7. september 2001

Sigmund Johansen har vært tilbake på gamle tomter på Svalbard – og møtte seg selv på veggen – skriver Svalbardposten.

Fra 1968 til 1975 jobbet han som gruvebus på Svalbard. Derfor henger han på veggen på Svalbard Museum.

Han er også omtalt i Svalbardposten i 1974 – som medlem på strosselaget i gruve 6. De satte rekord og tok ut mer enn 9000 tonn kull på 24 døgn.

Etter 1975 har han vært ansatt i vegvesenet i Troms. Men Svalbard er ikke glemt. I sommer fikk Sigmund tilbud om å gjøre en jobb for vegvesenet på Svalbard.

Han grep sjansen med begge hendene, sier han, og minnes tida på Svalbard som utrolig fin.

Strosselagets rekord var på 9000 tonn kull på 24 døgn. Sigmund Johansen ble medlem på strosselaget i gruve 6. De tok ut mer enn 9000 tonn kull på 24 døgn.

Av Liv Ødegaard
Sigmund Johansen fra Ramfjorden jobbet som gruvebus på Svalbard fra 1968 til 1975. Han var medlem på strosselaget i gruve 6. De tok ut mer enn 9000 tonn kull på 24 døgn.

Johansen jobbet i alle gruver, unntatt Gruve 7. Han bodde først i Sverdrupbygning og senere i Nybyen.

– Na kjønner jeg meg nesten ikke igjen. Alt er forandret. Det er treidde å se at Sverdrupbygningen er borte. Nansen deppemessige, sier han.

Johansen har brytet frimittelen til å oppsøke kjente menn som kommer tilbake. Det var et fint liv, mye godt kameratskap, smiler han.

– Ja, jeg har truffet en del menn som det er nok noen jeg ikke kjenner igjen og noen som ikke kjenner igjen meg.

Men «Ramfjorden» har ikke forandret seg mye på 25 år. Det er lett å kontrollere Svalbard museum. Der kjenner han på veggen sammen med andre gruvebus fra den gangen.

– Jeg husker ikke når det ble tatt, men jeg tenner bære om at jeg hadde hatt på museum av et seskarebart som var her opp på kull. Nå måtte jeg selv søge bort å bli det i syv år. Jeg synes det er fint, smiler han.

Johansen minnes kameratskapet i gruve. Samholdet var utrolig godt. Vi var som en stor familie. Noeslikt opplever man ikke

andre steder. Johansen sa netter flere sider ved livet den gang. Til tross for at forholdene var ganske ok.

– Jeg bodde på tomannsrom de første årene, først i Sverdrupbygningen og senere i Nybyen. Men vi hadde ikke så store krav. Jeg kom jo opp for å sjone pønger.

– De tvontan brukte du fridagen? – Ja, jeg var mye på tur, mest scooter, men det hadde jeg smøremiddel bak andre.

– Jeg reist ned på slutt flere år på rad. Da ble lang sommer. Og i 1975 reiste Johansen hjem til Ramfjorden for godt. Han har stadig sylfimid besøk. Og plutselig var alle på ansetningen der. 38-åringen

Ønsker «ungt blod»
– Vi håper å få med flere av de yngre pensjonistene. For mange tar det viss litt tid å erkjenne at de er blitt pensjonister.

Leider av Store Norske pensjonistforening Rudolf Albrigtsen tar i heigen i mot vel 40 deltakere på årets pensjonisttreff. Han hadde gjerne sett at flere av de 150 medlemmene tok turen til Longyearbyen.

Av Liv Ødegaard
– Vi er jo spredd over hele landet resten av året. Det er fint å minnes, sier han.

Albrigtsen er kommet opp sammen med sekretær Ingeborg Forberg og medlemmer i forening.

– Jeg føler meg fortsatt hjemme og har mange gode venner her, forteller han.

– Men det er trist at ny av Store Norske virksomhet er



PÅ MUSEUM: Sigmund Johansen har ikke forandret seg mye på 25 år.

– Byen har forandret seg valdomst. Ikke bare når det gjelder utseende. Storet skjøtt er det kanskje i levemiljøet. Det var ikke så mye tull fatt alle veier...



KLARE KARRER: Rudolf Albrigtsen og Andreas Østlund.

flyttet til Svea, mener Albrigtsen.

– Det er enige om at det bildet. Men de følger begge skjær i Longyearbyen sammen, med på å legge grunnlaget for debatten om den nye miljøloven.

– Jeg har bledhytte og kontor her opp. Hvis det blir noe av forestillingen om at vi noen ikke er fastboende må ha med oss som skal guide hvem, sier Andreas Østlund som har bodd på Svalbard i 32 år og fatter

over det meste av avgrupper. Rudolf Albrigtsen har vært på Svalbard i til sammen 30 år fram til 1990. Nå har han ledet prosjektet i forbindelse med utbyggingen i Sørøst og syden siden er mye for å la andre overta.

– Nå vil jeg være virkelig pensjonist, sier han.

Foreningens formål er å holde på Finken i formiddag. Deretter går det slutt i lag med ettermiddag, musikk og kaffe i galleribesøk, musikk og kaffe besøk søndag.

– Og så blir det selvfølgelig fotostilling som Store Norske spanderer, forteller de to.

Personallytt

Velkommen!

- Jim Are Bjørklund, anlegg Balsfjord
- Stian Emil Dahlberg, verksted Nordkjosbotn - lærling
- Gunn Bodil Strømseng, Finnsnes veg- og trafikkstasjon
- Pål Remi Solbakken, Produksjon nord - Tromsø - lærling
- Martin Lyngstad, utbyggingsavdelinga, vegkontoret
- Eivind Berglund, utbyggingsavdelinga, vegkontoret
- Randi Skoglund, trafikk, vegkontoret
- Tommy Tafta, utbyggingsavdelinga, vegkontoret
- Brian Andre Ameng, verksted Finnsnes - lærling
- Per-Olav Bye, utbyggingsavdelinga, vegkontoret

Eilif Mathisen er tilbake som vegsjef etter 2 års permisjon
Lillian Paulsen er tilbake som jurist på vegkontoret etter 1 års permisjon

Takk for oss!

- Line Antonsen, vegkontoret
- Harry Albrigtsen, vegkontoret
- Karin Nyvold, Tromsø trafikkstasjon
- Karl Johan Sivertsen, produksjon, Storslett
- Hallvard Haugan, vegkontoret
- Unni Helberg, Bardu vegstasjon

Fra verneleder til HMS-rådgiver

Vernelederen har nå fått stillingsbetegnelsen HMS-rådgiver. Det heter at betegnelsen er mer dekkende for de funksjoner som er tillagt ledelsens representant i vernetjenesten.

Permisjon

- Gunnar Stiberg, vegkontoret
- John Asbjørn Jensen, vegkontoret
- Geir Bernsten, vegkontoret
- Yngve Solvang, produksjon Tromsø
- Rolf Heimly, anlegg Balsfjord
- Stein-Tore Nygård, verksted Tromsø

Gratulerer med 50 år

- Wilhelm Gjevstad, Harstad, 14. september
- Anita Molander, Sandtorg, 15. september
- Bodil Heide, Harstad, 24. oktober
- Hermud E. Nilsen, Rossfjordstraumen, 25. oktober

Gratulerer med 60 år

- Almar Leirbakk, Sørkjosen, 13. august
- Olaf Karlsen, Bardu, 19. august
- Norun Isaksen, Tromsø, 6. oktober

25 års tjeneste

- Hugo Lorentzen, Lauksletta, 23. august
- Hans Åge Olsen, Storstøinnes, 1. september
- Stig Sørensen, Harstad, 1. september
- Odd Arne Andreassen, Vangsvik, 6. september
- Fred Johannessen, Storslett, 6. september

Minneord

Tidligere vegsjef i Troms, Leif Moy døde 16. september.

Han ble 95 år. Med Leif Moy er en meget samfunnsengasjert og anerkjent vegingeniør av den gamle skolen blitt borte. Moy startet sin vegvesenkarriere i Buskerud fylke i 1930-32 som ingeniør. Han kom til Sør-Trøndelag og jobbet der fra 1935-37, så reiste han til Nordland som assisterende ingeniør fra 1937-40, avdelingsingeniør fra 1940-53 og overingeniør i 1953. I 1955 ble han vegsjef i Troms fylke, inntil han søkte seg til Vestfold i 1964. Han var vegsjef i Vestfold til han gikk av for aldersgrensen i 1976. Under andre verdenskrig var Leif Moy med i illegalt arbeid, først i Bodø, senere i Narvik, hvor han var

leder av Ofoten Vegavdeling. Etter tre års illegalt arbeid unnslopp han tyskerne så vidt og kom tilbake til Finnmark vinteren 1945. Han har skrevet sine erindringer fra krigen i forbindelse med Vegvesenets minneinnsamling. Leif Moy var en aktiv mann og har hatt mange medlemskap i diverse styre, komitéer og råd. Han var blant annet styremedlem i Troms Innland Rutebil A/S og Harstad Rutebil A/S i 1955, og medlem av komité for Tjeldsunbrua i 1961. Leif Moy har gjennom et langt liv vært engasjert i veg og transport. Som vegsjef nøt han respekt, både som fagmann og leder.

Takk!

- Hjertelig takk for oppmerksomheten i anledning min 60-års dag. *Hilsen Marta Osvaldsen*
- Tusen takk for gaven i anledning min 50 års dag. *Hilsen Hans Fredheim*
- Tusen takk til kolleger og vegsjef Torbjørn for gaver, blomster og oppmerksomhet i anledning min 50-års dag. *Gunnhild Henriksen*
- Takk for gaven jeg fikk etter 25 år i etaten. *Hugo Lorentsen*
- Tusen takk for blomster og oppmerksomhet i anledning min 60 års dag. *Inge Sæterli*
- Takk for oppmerksomheten i anledning min 60 års dag. *Olaf Karlsen*

- Takk for kake, gave og blomster i anledning mine 25 år i vegvesenet. *Einar Eilertsen*
- Hjertelig tak for blomster og gave på min 60 års dag. *Kjell Steinar Knutsen*
- Takk for fin gave og blomster i anledning mitt 25 års jubileum i etaten. *Aud Synnøve Pedersen*
- Hjertelig takk til arbeidsgiver og arbeidskamerater for blomster og gaver jeg fikk til m i 60 års dag. *Hilsen Jørgen Sten Hansen*
- Takk for blomster og gave i anledning 25 år i etaten. *Tor-Kyrre Pedersen*
- Takker hjertelig for all oppmerksomhet i anledning min 60-års dag. *Svein Paulsen*
- Takk for gave og oppmerksomhet i forbindelse med min 50 års dag. *Lars Molund*